

Reclame

Het succes van een onderneming is onder meer afhankelijk van haar bekendheid. Bekendheid verkrijgt men o.a. door goede reclame. Van goede reclame is sprake, wanneer deze bij een breed publiek op het netvlies blijft hangen.

Maar ook hier is waakzaamheid geboden! Immers, niet alles wat in Nederland op reclamegebied is toegestaan, mag ook in Duitsland. Wat in Duitsland is toegestaan of juist niet, is in het algemeen moeilijk te zeggen.

Het „*Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb*“ bepaalt, dat al hetgeen waardoor een klant kan worden misleid, verboden is. Deze algemene wettelijke omschrijving wordt in talloze rechterlijke uitspraken nader uitgewerkt. Zo is bijvoorbeeld de zogeheten „*Alleinstellungswerbung*“ - d.w.z. reclameleuzen als „wij zijn de beste, de snelste...“ enz. - niet toegestaan.

Reclame die een concurrent in haar boodschap betreft – de zogeheten „*vergleichende Werbung*“ – is eveneens verboden (Het beste voorbeeld zijn de Amerikaanse commercials van „Coca Cola“ en „Pepsi Cola“); zo iets mag in Duitsland dus niet.

Kort geding/beslaglegging

In tegenstelling tot het Nederlandse recht kent de Duitse wet niet de rechtsfiguur conservatoir beslag, welke vooral in het kader van incassoactiviteiten van belang is. Aangezien de Duitse wetgever gekozen heeft voor bescherming van debiteuren, bestaat slechts ingeval van een voorlopige beslissing ter bescherming van een schuldeiser af te dwingen; te weten: via de zogenaamde „*Einstweilige Verfügung*“ i.v.m. handelingen en via het „*dingliche Arrest*“ i.v.m. geldvorderingen.

Beide vormen van kort geding stellen o.a. als voorwaarde dat er sprake is van een spoedeisende zaak, waarbij met „spoedeisend“ wordt bedoeld, dat uiterlijk binnen een maand na kennisneming van de onrechtmatige toestand een verzoekschrift bij de rechtbank moet zijn ingediend. In dit verband dient te worden opgemerkt, dat het niet betalen van een rekening geen ontvankelijke grond voor een kort geding (hier: een *dinglicher Arrest*) oplevert.

Indien dit wettelijk verbod wordt overtreden, dan loopt de directeur van de betrokken onderneming het risico via een kort geding een verbod tegen zich te horen uitspreken met daaraan gekoppeld een dwangsom tot maximaal DM 500.000,00 of in plaats daarvan 6 maanden gevangenisstraf. Een en ander geldt ook, wanneer men vanuit Nederland een advertentie met bovenbedoelde strekking in een Duitse krant plaatst.

De in Duitsland gedane uitspraak in kort geding kan niet in Nederland worden geëxecuteerd; wél kan onder derden beslag gelegd worden op vorderingen, die de Nederlandse onderneming op Duitse klanten heeft.

Daarnaast dient nog te worden opgemerkt, dat prijskortingen zoals men die in Nederland kent, in Duitsland niet zijn toegestaan. Ingevolge het *Rabattgesetz* mag op prijzen slechts een korting van 3 % worden gegeven. Een uitzondering bestaat slechts voor zgn. opruimingsaanbiedingen zoals die bijvoorbeeld tijdens de *Sommerschlußverkauf* in Duitsland voorkomen.

In deze kwestie stelt de rechtspraak in Duitsland zich op het standpunt, dat in een dergelijk geval de wederpartij van de debiteur gehouden is om zich tevoren op de hoogte te stellen van de liquiditeit van de betrokken schuldenaar.

Alleen bij wijze van uitzondering kan een kort geding aangespannen worden, namelijk indien er sprake is van een strafbaar feit zoals verduistering of vluchten naar het buitenland. Dit moet tegenover de rechter door middel van een zgn. *Eidesstattliche Versicherung* (d.i. een plechtige schriftelijke verklaring) aannemelijk worden gemaakt. Op een valse verklaring staat overigens gevangenisstraf van één jaar.

Dus ook het bovenstaande is reden om een goed debiteurenbeleid te voeren.